

DISCURSUL D-LUI INGINER M. PACIUREA

Intristată adunare și iubiți colegi,

Cruda și neînduplecata Soartă, prin irevocabila și eterna Ei hotărîre, ne lasă, vai! triste și dureróse datorii de îndeplinit.

Curmînd atît de timpuriu firul vieții unuia din cei mai distinși și mai valoroși bărbați ai noștri, nemilostiva Sörtă mai lasă ađi printre noi și un gol mare, ireparabil.

În fața dar a rămășițelor pămîntești, — scăpate acum de chin și suferințe și cari se reîntorc pentru vecie în taina marelui și a tot puternicului nemărginit,—datori suntem să ne reamintim cu recunoștința de partea lor sufletească, și să depunem cu smerenie omagiile noastre de stimă și de respect, pe mormîntul simpaticului și iubitului nostru coleg și amic George Duca.

Tristă și pe atît de dureroasă datorie de îndeplinit, iubiți colegi, pe cît este de ireparabilă și pierderea încercată de noi toți.

Toți suntem coprinși de o jale adîncă. Lacrimi de cumplită durere izvorăsc din inimile noastre sdrobite. Suspine profunde, semn de crudă încercare, pornesc în tăcere din adîncul sufletelor noastre nemîngiate. Intristarea stă zugrăvită pe fețele noastre ale tuturor. Regretele sunt unanime. Doliul este general.

Golul lăsat azi printre noi, este în adevăr mare și în deobște simțit.

Cu răposarea lui George Duca, pierdem o virtute, care făcea gloria unei vechi familii, crud lovită azi; dispăre o podóbă a corpului nostru tehnic, unde ocupa un loc de fruntaș printre cei mai de frunte; apune o figură, fala unei întregi generațiuni; se stinge de timpuriu o lumină care făcea onóre țării, pe care a servit'o cu o nestrămutată credință și cu devotament fără mărghini.

Inzestrat de natură cu o inteligență superióră, și cu o putere de muncă extraordinară; posedând o instrucțiune alcătuită din cunoștințe vaste, fiind și pe deplin stăpîn

pe puternica lui voință, George Duca a ajuns, numai prin propriile sale merite, la cele mai înalte trepte ale carierei sale tehnice.

Înțelept și serios, dar îndrăzneț, curajos și fără preget la muncă; luînd cu fruntea senină răspunderea actelor sale, îndrumate numai în spre frumos, și folositor; neavînd altă țintă, de cît progresul și binele general; a fost unul din cei mai aprigi, mai de căpetenie, mai cu autoritate, și mai spornici lucrători, în toate circumstanțele nemăsuratei sale activități.

De o judecată sigură, cu o pătrundere vie și de o concepțiune repede și lămurită, avînd însușiri mari și vederi largi; nefind călăușit în mare luptă pentru existență, de cît de luminile conștiinței sale curate, a rămas neclintit la înălțimea grelelor și delicatelor sale misiuni; îndeplinindu-le pe toate, cu o rară înțelepciune, cu o prevedere demnă de toată lauda, și mai ales cu o abnegațiune exemplară.

Spirit fin și distins; caracter integru și leal; îndatoritor și corect; bun, apropiat, sincer și drept din fire; plin de demnitate și pe atît de modest, pe cît era de capabil; făcea admirațiunea numeroșilor săi colegi și amici, cari aveau pentru dînsul o adevărată afecțiune și o deosebită stimă; făcea și adorațiunea tuturor elevilor și colaboratorilor săi, cărora a știut să le inspire, și prin blîndețea neprețuitelor sale poveți, o profundă iubire și o nemărginită recunoștință.

Pentru toate aceste merite și calități mari, pentru tactul, hărnicia și priceperea lui cea mare, în conducerea diferitelor direcțiuni, încredințate vastelor sale cunoștințe; precum și pentru valoarea și puterea lui morală; era cunoscut, apreciat și respectat de la un capăt la cel-l'alt al țării, bucurîndu-se cu drept cuvînt, de considerațiunea și de absoluta și deplina încredere a tututor sferelor noastre sociale.

Iată, întristată adunare, în câte-va cuvinte, partea sufletească a acestui înțelept și luminat bărbat, pe care țara întreagă îl plînge azi; dar al cărui nume va rămînea pildă vie de muncă conștiințioasă, de jertfă de sine și de iubire pentru binele obștesc.

Facă cerul ca omagiile depuse de noi, ca ultimă datorie,—pe mormîntul rămășițelor sale pămîntești, — să curme lacrămile întristatei și neconsolatei sale familii, alinînd și cumplita ei durere.

Iar tu, iubite coleg și amic, fii de-a pururea bine-cuvîntat de noi toți, pentru ródele ostenețelor tale celor mari.

Mergi cu conștiința liniștită, în viață fără de sfîrșit; unde nu vei găsi nici amărăciuni, nici trude, nici dureri.

Odihnește-te pe vecie în locașul dreptilor, care de drept ți se cuvine, pentru munca cea fără de prihană.

Veghează și din eternitate, cu puternicul dor al părinteștii tale iubiri, asupra gingașei tale familii, lipsită fără vreme de luminatele tale sfaturi.

Udă și de acolo cu roua sufletului tău nobil și curat, frumoasele vlăstare ale demnei tale tulpine ; lăsate deja pline de seva înțelepciunii tale cele mari.

Indrumează pașii lor tineri pe urmele neperitoare, străbătute de tine cu atîta cinste și demnitate, și luminează-le lor și din nemărginit calea Virtuței, pe care cu prisosință ai practicat'o pe acest pămînt plin de ispite.

Și acum, întristată adunare și iubiți colegi, potrivit cu datoriile legii noastre creștinești să-i zicem din tot cugetul nostru curat.

« Vecinica pomenire ».